

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. — Egyes szám ára 6 kr.

Felolós szerkesztő és kiadó tulajdonos:
Dobay János.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez,
hirdetmények és előfizetések a kiadóhivatalhoz (Ifj. Jancsó
Mózes könyvnyomdája Kézdi-Vásárhelyt) intézendők.

Villamos világítás Kézdi-Vásárhelyt.

Egy kissé tán különösen hangzik a cím; de nézetünk szerint éppen semmi lehetetlen sem látunk abban, hogy tényleg meg is valósuljon.

Manapság a villamosság esodákat művel, nagy horderejű találmányoknak ad életet s a közéletben is roppant szerepet kezd játszani. Mint a gőznek, petroleumnak, világító gáznak hatalmas versenytársa, úgy a vasutaknál, mint a világításnál kezd ezeket leszorítani; de főként mint világító erő, a XIX. század legszebb vívmányát képezi.

Nagyon sok város rájött arra, hogy a petroleum-lámpa az asztalon megfelel céljának, de az utcái világításra nem alkalmas s azért fölhasználták a gázt; a gázvilágítás azonban el sem terjedhetett s már a villany — ez a valóságos isteni szikra — lépett előtérbe. Ugy nagyobb, mint kisebb városaink közül már többen villanyvilágítást rendeztek be, mely aránytalanul magasan áll fölötté úgy a petroleumnak, mint a gáznak világító erőben és ehhez mérten aránytalanul csekélyebb

pénzbe kerül. Itt pl. a vasúthoz vezető uton jelenleg van 3 petroleum-lámpa, mely birkózik a sötétséggel és elvész; de lehetne 103, akkor sem adna olyan fényt, mint 5 vagy 6 villanyfény okszerűen elhelyezve. Ott, hol már ilyen villanyvilágítás van — mely kellemes a szemnek — majdnem nappali fényben járkel a közönség.

Mily könnyű volna Kézdi-Vásárhelyen, hol 9 szeszgyárban 9 darab gőzgép munkál szakadatlanul, létesíteni a villanyvilágítást.

Egyik város a malmot, másik a vizet használja föl erre a célra, mint a fejlesztőhöz szükséges hajtó motort; miért ne tudnók mi a gőzgépekben levő erőket, avagy ezek valamelyikét fölhasználni? Csak a fejlesztő készülék beszerzése, vezetékek, a lámpák vastartói, meg egy szakértő kellenék hozzá és megváltozott ezen állapot.

Kereskedésekbe, középületekbe, még magánosokhoz is bevezetve, mindenesetre megkapnák azt a számot, mely a fedezeti költségeket pótolná; sőt nem hiszszük, hogy a vá-

rosi közönség nem hozna saját javára, saját kényelmére egy kis áldozatot is.

E rövid cikk keretén kívül esik számbeli adatokkal bizonyítani azt, hogy Kézdi-Vásárhelyt, hol a petroleum-világítás 800 forintnál többbe kerül évenként, a villamos világítás berendezése — az egyszer s mindenkorra tett berendezési költségeken kívül — alig kerülhetne többbe. Mi ezáltal csupán az intéző körök figyelmét akartuk erre az eszmére felhívni, tisztelettel ajánlván a város, tanács és képviselőlet figyelmébe.

A város bármely jónevű ezégtől adatokat, költség-előirányzatot kérhet be s alapos meggyőződést szerezhet magának arról, hogy vajjon anyagi viszonyai megbirják-e az új világítási berendezés költségét, s így éppen semmit sem fog kockáztatni.

Csak nem kell az eszme nagyságától megijedni, mert nem újabb terhekről s nem erőnket meghaladó vállalkozásról, hanem egy sokkal jobb állapot létrehozásáról van szó, vagyis egy oly reformról, melyet ha akarunk, könnyen ki is vihetünk.

Politikai hírek.**BELFÖLD.**

Polgári házasság. A közelgő nagy vihar előtt az igazságügyi bizottságban látjuk a mutató delejtű igazottan mozogni. Közleg a pillanat, melyben a megvitatott javaslat a ház asztalára kerül. Utolsónak letárgyaltattak a javaslatnak az uralkodó házassági jogára és Horvátországban kötött házasság érvényére vonatkozó telek s ezzel elő van készítve a javaslat a törvényhozásra.

Az országban itt-ott fölhangzó püspöki förmedvények elzúgnak a nagy ürben és nem ingatják meg a népet közös akaratában, amit minden város igyekezett és siet most is kifejezésre juttatni azáltal, hogy a kormány feliratoz a javaslat törvényre emeléséért.

Magyar és horvát barátság. A horvátok lelkes „szívó” kiáltásokkal fogadták Zágrábba lerándult képviselőinket és Györgyevics elnök „Is-ten hozott”-tal üdvözölte, mire Bánffy Dezső báró magyar nyelven válaszolt. A nemzeti kaszinóban nagy lakoma volt, melyen a felköszöntőkben nem volt hiány.

Linder mentelmi ügyének felüggesztése iránti javaslatát a mentelmi bizottságnak a Ház szó nélkül tudomásul vette. Ezáltal kiadott az igazságszolgáltatásnak.

Az új ülésszak. A mezőgazdaságról és mezőrendőrségről szóló törvényjavaslat tárgyalása befejezésnél van s így a második ülésszak vége előtt az igazságügyi bizottság is elő fogja terjeszteni a Háznak jelentését

TÁRCZA.**Góbé a bicskások között.**

Írta: Dobay János.

V.

(Folytatás.)

Voltaképpen most érkeztem oda, ahol elkezdtem. Igazság szerint itt kezdődik az én bácskai szereplésem, mely örök büszkeségemet képezi. Hogy miért? szép sorjában azt is elmondom.

Sárvár egy nagy mezőváros az Alföld szélén. Nyáron kellemes lehet, de tavasszal egy valóságos sárfészek s ilyenkor igazán Istenkisértés egyik háztól a másikig jutni.

E közlekedési akadályok dacára élénk a társas élet, az egész intelligencia mindig együtt van. Az összejövetel úgy történik meg, hogy aki vendégeket ohajt, egy nagy gazdasági szekérbe fogat 4 ökröt s azt elindítja. Ez aztán szép sorjában felszedi a vendégeket, s mikor megtelt, hazaviszi s lerakja a tornácra. S ez addig ismétlődik, míg az egész tár-

ság együtt van. Ilyen alkalommal utaznak a szomszéd faluba vagy a közeli tanyákra. Ilyenkor Bácskában kocsin senki sem jár, az nyári fényűzés.

Délután 3–4 óra tájban a 4-es ezug pontosan megjelent s szállított minket a leányos házakhoz.

Bizony mondhatom, kedvesebb, szívélyesebb hölgyeket a bácskaiaknál nem ismertem. Körükben a napok rohamosan teltek.

Egy napon a bájos S. Katinkával érdekes beszélgetésbe elegyedünk. Elbeszélte, hogy élnek ők Sárváron. Nyáron és ősszel még megjárja, mert lehet a természetet élvezni, de télen és tavasszal csak eze a házi összejövetelek képezik egyetlen mulatságukat.

— Hát miért nem rendeznek bálakat, — szoltam én — előadásokat, mint más helyeken?

— Nincs arra való fiatalságunk.

— Eh, bele kell őket vezetni.

— Én nem tudom a módját s azt sem tudnám, hogy hol kezdjem. Pedig Istenem, milyen boldogság lenne egyszer alaposan kitánczolni ma-

gunkat. De, fájdalom, a mi ifjuságunk szívesebben időzik a boros asztal mellett, mint a hölgyek társaságában.

— Ragadják meg tehát a hölgyek a kezdeményezés ügyét. Alakítsanak jótékony egyesületet s a többi magától jön. Az unatkozó hölgyek mindenütt így segitenek magukon. A jótékonyaság zászlója alatt, higgye el, pompásan lehet mulatni. Attól meg ne féljen, hogy az ifjuság távol marad. A gyűlések, értekezések, rendező bizottságok, bál előkészületek, mind, mind oly kellemes szórakozások, miket az ifjuság el sem tudna kerülni. Aztán meg a jótékony ezéla rendezett bállok igazán alkalmas találkozási helyek. Higgye el, hogy manapság a feleséget a bálteremben keresik s egy bájos keringő táncz többet ér, mint a legnagyobb gazdasszonyi talentum.

Csillogó szemekkel hallgatta végig Katinka az én lelkesült előadásomat. Piczi kezeivel tapsolt örömben s aztán egy pillanat alatt összekiabálta a teremben levő leányokat.

— Leányok, leányok, ide jertek.

Nagy ujság. Nőegyletet csinálunk s bált rendezünk!

Az egész társaság összefutott, én még egyszer előadtam tervemet.

— Igen tisztelt hölgyeim! — szavaltam nagy páthosszal — a társadalom — mint mondják — ezer sebből vörzik, s ezen sebeket a gyöngéd hölgyeknek kell bekötöznök.

— Bekötözzük, bekötözzük! — kiálták a leánykák egyhangulag — csak folytassa édes góbé.

— Tehát, amint mondtam, a társadalomban sok a kötözni való s ez a szent és nemes feladat önkre vár. Akarnak-e tehát a jótékonyaság szolgálatába lépni?

— Akarunk!

— Nos tehát mondjuk, ki, hogy a sárvári jótékony nőegyesület a mai napon megalakult. S hogy akezióba léphessen, választszunk elnököt és jegyzőt. Az utóbbi tisztre Katinka kiasszonyt ajánlom.

Egy pillanat alatt Katinkát a leányok vállakra kapták s nagy zajjal hordozták meg a teremben.

— Önök hölgyeim ép úgy tudnak

a házassági jogról szóló törvényjavaslat fölött s így e javaslat még február első felében tárgyalásra kerül.

Perczel Béni a „Pécsi Újság” főszerkesztője állásától visszalépett a lapban „Tiszáék kombinációja” címmel megjelent levél miatt, mely éles támadást tartalmaz Károlyi István gr. ellen. E levél közzétételéről tudomással nem bírt, tartalmát rendkívül perhorreszkálja.

KÜLFÖLD.

A boszuló Herz. A Panama-ügyben Herz Cornel újabb leleplezéseket ígér, ha az ellene indított pört és a kiadása iránti tárgyalásokat be nem szüntetik. Három kötetes emlékiratot fejezett be, mely a képviselőkkel, szenátorokkal, miniszterekkel folytatott levelezéseit tartalmazza. Alkalmilag még sok kompromittáló adat van birtokában.

Vaillantot hétfőn lefejezték. Az anarchisták azzal fenyegetőztek, hogy egy előkelő személyiséget kerítettek hatalmukba s kegyelemadás ellenében tuszul tartják; de fenyegetésüket nem teljesítették: Franciaországban csend és rend van.

Szerbiai ügyek. A Szimics-kormány meglehetősen népszerűsége tett szert, noha határozott politikai színezete még nincs. Most a legfontosabb, hogy Milán távozzék és együttesen Natáliával jelenjék meg a szerb nép örömeire. A Szimics-kormány kijelentette, hogy csakis a skuptina szavazhat meg apanaget a király szüleinek. Sándor király elhatározta, hogy addig is saját vagyonából egy milliót ad és jövőre 30.000 frank havi járadékban részesíti. Milán könnyezve fogadta el.

Jámbor Están egyházi levelei a szerkesztőhez.

V.

Téns Szerkesztő ur!

Ugyan neki indultak a leveledzésnek az én falum népei. Mérges komám még megjárja; ő ahhoz képest, hogy „verestollas” s így természet szerint kevesebb észbeli tehetséggel bíráskodik, mint mi igazhívó mameluk szavaló polgárok, elég szép kiadású sorokban fejtette ki eszméleteit; de az a rossz snájder, az a fuser Czérna szabó, még azt meri ál-

litani, hogy mi részeges belső emberek vagyunk. Hát kérdem én, miért teremtette a jó Isten a borszólót, ha nem azért, hogy levét megigyuk? Hát mi a szentegyház jámbor szolgálói dicserhetjük-e jobban az arat, mint ha az ő terményeit rendivel élvezzük? A keeske különben csak a rügyét eszi meg a szőlőnek, az egyházfi és a kántor meg a levét issza. Ez a különbség közöttünk! Különben a snájder is innék, ha tudna, de az egész ember akkora, hogy egy liter bor nem férne el benne. Kántor komám aszongya, hogy Czérna szabó ő reá ránkort tart, mivel egy alkalommal egy rendbeli gunyáját egy kifuragta, hogy a nimet nadrágból magyar nadrágból magyar nadrág lett s e mián aztán kántor komám az egész egyet-mást a fejéhez vágta.

Ne tesszen tehát a téns szerkesztő ur a snájdernek hitelt adni; mert azért, hogy az ember módjával egy csepp bort iszik, még nem részeges. Hiszen még a mi böles kormányunk is milyen szépen gondoskodik rólunk. Törvényt csinál, hogy a borital után főfájást ne kapjunk. A napokban hirdették ki a faluházán, hogy 300 új forint pénzbüntetést fizet ezután, aki rossz bort iszik. Ez aztán már törvény! Csorintson csak ezután Móríz zsidó egy csepp vizet is az borba, megadja neki a szolgabíró!

A mű böles kormányunk minnek utána rendet csinált a föld színén, most már a pincékben is rendet csinál. Kántor komámmal el is határoztuk, hogy azt a derék Lukás miniszter urat, (kár, hogy a becsületes vezetőknévét is nem tették ki) ki is az italosos törvényt megeselekedte, Kárbahágó diszpolgárává megválasztjuk. Büszkén viselheti ezt a titlust, mert ezt még semmiféle földi keresztény teremtmény ez idáig nem kapta meg, mivelhogy elegendő érde-meket erre nem tudott magának szerezni.

A szentegyház politikával rosszul vagyunk. Mult vasárnap bement a szegény kántor komám a főtisztelendő urhoz; de alig tette be lábát a szent hajlékba, a főtisztelendő ur botot ragadott rá. Kántor komám csak jó hosszú lábának köszönhető, hogy megmenekült a szent ütlegek elől; de mikor már a grádieson lefelé haladt, Pólíka egy dözsa forró vízzel

nyakon öntötte. Kántor komámnak szép új kaputja tönkre ment; de nagyobb baj, hogy kántor komám is benne volt. Egy rend bőre neki is oda vagyon. Hát engem is forráztak le az ellenzéki fehérsépek, de elszenvodtem a magyar alkotmányért s kántor komám is elszenvedi az magas politikáért. S azért mű igaz hitünket soha el nem hagyjuk. — Szegény komám hasmánt fekvé nyomja az ágyat, mert háta olyan veres, mint a honvéd-nadrág s olyan fájós, mint az ér-keles. De a legnagyobb az, hogy erős belső forrósága vagyon s mindétig szomjazik s a vizet nem veszi be a természettye, bort pedig nem szabad innya. Így tehát nagyok az ő szenvedései. Ennélfogva szegény komám papamorgóval kurálgatja magát, minnek utána az sem nem bor, sem nem viz és jól is smakkol nekié.

A legkeservesebb különben az a dologban, hogy Pólíka az egész falut eltöltötte, hogy addég nem nyugszik, míg minket el nem esapat. Mán erre aszondom, hogy ő hamarabb elesapódik. Mert hát mit mondana a világ, ha én az újságba megkérdézném, hogy kinek hozta a multakban azt a 3 teli sapkácskát a vásárról, vagy hogy az ő keresztfiainak, ugymint a jóra menendő Jóskaácskának, Péterkének, meg Andriskának ki legyen az apja, meg az anyja?! — No de én nem szólok, pedig a Móríz zsidó nyilvánosan beszéli, hogy azok szent gyermekek! Mán lássák a parochián, az ő dolguk, én ebbe bele nem elegyedem; de ha Pólíka az a főtisztelendő ur valamit teszen ellenünk, mi is csinálunk valamit.

Addig is kántor komámmal együtt sok jót kívánva, maradok

Kárbahágó, 1894. február 3.

tisztelettel s becsülettel:
Jámbor Están,
egyházi.

Vidéék.

Szöröcsé, 1894. jan. 31

Tekintetes Szerkesztő ur!

Nagyon érdekes választási jelenet játszódott le Szöröcsén f. évi január hó 30-án; megérdemli, hogy nyilvánosságra jöjjön.

A szöröcsi községi tanítói állomás ugyanis még az őszi üresedésbe jött. A ref. pap, mint az iskolaszék

elnöke, kihirdette a pályázatot. A hirdetésben ott állott az is, hogy csak ref. felekezetű tanítók pályázhatnak. S igen helyesen, mert Szöröcsén már a mult izben is úgy választották a tanítót, hogy alkalmazzák kántornak is; természetesen feltétellel: ha évenként 50 forintot a papi és kántori kepe megváltására befizet. A keeske is, meg a káposzta is!

A legfelsőbb hatóság azonban nem találta helyén valónak, hogy egy államilag segélyezett községi iskolához csak reformátusok pályázhassanak, elrendelte a pályázat újbóli s feltétel nélküli kihirdetését, mit a miniszter is — minthogy folyomásra került az ügy — helyben hagyott.

Az iskolaszéki elnököt sértvén a felsőbb forum beavatkozása, elsőbbsen feltételeken, másodsor véglegesen s harmadszor még véglegesebben lemond az elnökségről. Új elnököt választ az iskolaszék.

A pályázatok beérkeznek. Két jelelt körül csoportosulnak a választók. Előreláthatólag megoszolnak a szavazatok. Izgatott mindkét fél s megoldási mód után kapkod.

A Gy.-pártiak mégis biznak, remélnék. Hogy is ne! Az esperes és a főkurátor állnak élükön. Feléjük kell fordulni a szerencsének is!

Az M.-párt sem pihen. Keres kutat, tapogatózik, kérdezősködik. Mind hiába! Ot ide, ot oda. Egyenlő szavazat; vesztetni fog!

Egyszer azonban csak felkiált: „Heuréka!” Még van egy választó, még van egy iskolaszéki tag. Oh, hogy ez eddig nem jutott eszünkbe! No de se baj! Rohan a beszolgáló imecsfalvi plebánoshoz. „Uram segíts, mert elveszünk!” „Mit féltek, oh kiesiny hitűek, hiszen a ti résztekre oldották meg már a kérdést a közigazgatási bizottság és a miniszter, amikor kimondották, hogy nemcsak reformátusok, hanem más felekezetűek is pályázhatnak.” Ebből nem önként következik-e, hogy nemcsak a református, hanem a kath. pap is választó jogosult? Nemcsak a reform. papért született meg a Megváltó s nemcsak érette van megírva a törvényben, hogy a helyben létező felekezetek rendes lelkészei a községi Iskolaszéknek tanácskozási és szavazati joggal bíró rendes tagjai.

lelkesülni — mondám kenetteljesen — mint a férfiak inni. Ugy látszik, Bácskában a középutat nem ismerik. De térjünk a dologra. Ki legyen az elnök? Jegyző kiasszony sorolja fel a község legérdemesebb dímáit.

— Hány éveseket?

— Kérem, a nőegyleti elnököknek nincsenek évei, csak érdemei.

— Tehát ott van Ilyitsné. Igen jó, jámbor asszony. Özevgy, gyermektelen, a szegények védő angyala.

— Hm, elnököknek nem angyal, hanem ember kell, ki tud beszélni, kapacitálni, s ha kell, veszekedni is. Szóval élénk, kardos asszony!

— Akkor ott van Mumákné; hatalmas, kardos asszony, ki még a szolgabíróval is szembeszáll; de, fájdalom, 7 gyermeke van s e mellett fősvény és uram bocsá! azt mondják, hogy rossz lelkű és hiú. De ha beszélni kell, ez ért hozzá.

— Ez a mi jelöltünk — szóltam komoly meggyőződéssel. — Éljen Mumákné, a sárvári jótékony nőegylet új elnöke!

— Éljen! — hangzott uni sonó, de azért nem egy csinos orrocska fintorodott el. — Mert jegyezzék meg tisztelt hölgyeim, — folytatám ünneplően — hogy a jótékony egyesületeknél egyesek lehetnek rossz lelkűek, szívtelenek, de ezek helyett az egyet érez és eszelezkzik. Ha egy tag könyörtelenül üzi is el a szegényt az ajtajából, az egyet maga fényes megtartások között duplán megtéríti ezt a megtagadott alalmizsnát.

— A jótékony nőegylet tehát megalakult s most már az a kérdés, hogy minő ezéla rendezzük az első bált. Vannak-e a községben szegények, kik segélyre szorulnak?

Általános csend.

— Tudomásom szerint nincs az egész községben olyan szegény, ki kenyerét meg ne tudná keresni — szólt az új egylet jegyzője.

— Ez már egy kicsit baj, — szóltam zavarral — mert ha nincs szegény, kinek a javára fogunk egyletezni és táncolni?

— Megvan — kiálta az élénk szemű Idácska — van egy nyomorult familia. Tudjátok leányok: a Csunyi Józsiék!

— Helyes, helyes! — kiálták a leányok — Csunyiék javára fogunk mulatni.

— Hanem van egy kis baj — vágott közbe a szolgabíró leánya, a szőke Irénke — apám a multkor mondta, hogy Csunyi egy részeges ember, felesége ismert tolvaj, a gyermekek meg mindig koldulnak s azért az egész familiát ki fogják a községből tolonekoztatni.

— Az nem lehet! — kiáltam lelkesülten — azt a családót nem engedjük eltolonekoztatni. — Azt a jótékony nőegylet ünnepélyesen birtokába veszi s megmenti a társadalomnak. A társadalom ezer sebe közül egyet megtaláltunk Sárváron s ezt az egyet közösen meg fogjuk gyógyítani.

— Igen, — kiálta közbe egy vékony leányka-hang — százan egyetülünk, hogy egy elzüllött családot még

rosszabbá tegyünk, mert ha Csunyi pénzt kap, még többet iszik.

Ezt a megjegyzést a hallgatag, komoly Mariska tévé, kit azonban a többség lezuggott.

— Most már, tisztelt hölgyeim, — folytatam — lépünk a eszelekvés tere. Alakítsunk három bizottságot. Az egyik megy az én vezérletem alatt Mumáknéhoz, hogy elnököknek kérje fel. A második bizottság a szolgabíró urat kéri meg, hogy a Csunyi familia kitolonekoztatását álljon el, mert mi megjavítjuk. A harmadik bizottság Csunyiékat keresi fel saját hajlékukban, erőlyesen figyelmeztetvén, hogy magát és családját a rendtelenségtől tartsa vissza legalább addig, míg az első egyleti gyűlés megtörténik, nehogy az új egyletet kompromittálja. Egy óra múlva összejövünk s minden bizottság be fog számolni.

Minden bizottság kapott egy-egy elnököt s azzal mindenik ment a maga funkcióját teljesíteni.

(Folytatása következik.)

„Reménység és hallgatás!” legyen tehát a jelszó, nehogy az ellenfél ideje korán észre vegye, hogy már most hat ide és csak öt oda, mert akkor a választás napján könnyen úgy járhatunk, mint az oláhok Szent Pállal, lévén a választás csak úgy érvényes, ha az iskolaszék két harmada egybe gyűl.

„Felviradt a várva-várt nap, mely eldöntötte, hogy kinek szolgál a szerencse!” Választók és nem választók csoportosulnak a falu háza előtt. Falu háza, oh te vén faluháza, te vén história! Okosabb vagy te a papnál prókátornál! Ha szólni tudnál! De te néma vagy, hallgatsz! Mikor még a „deres” is ott volt előtted! Akkor bezzeg nem úgy állott a szavazat, hogy hat ide és csak öt oda! Akkor ők diktáltak, hogy huszonöt oda ... arra a bizonyos helyre. A faluháza hallgat s jól is teszi, mert ha beszélne s meghallgatnák s csak a kamatját adnák vissza jó uraim! Hajh!...

Izgatottan várják a választási elnököt. Ahol ni, ott egy kocsi. Ez lesz, ez lesz, hangzik. De hát nem az elnök. Az imecsfalvi plebános. Vajjon mi járatban van? Kérdegyék, másik. Valami egyházi funkciója lehet, vízkereszt, vagy mi, mondja egy harmadik. — De im a falu házába megy, pere lehet. — Lehet!

Ott jön az elnök is — József ural! Jó jel — süttögyák a Gy.-pártiak. Megkezdődik a választási eljárás. A bizonyítványokat olvassák. „En Gy.-t ajánlom”, szövege ref.; „én meg M.-t”, duplázza rá a kath. pap.

Döntsenek a szavazatok, vágja ketté a vitát az elnök.

„En szavazatomat M.-re ezennel benyújtom”, szól a plebános. — Ezer kartács, bomba! Hát ez választani jött? Egy kath. pap és éppen ide, hol egy református esperes és egy reform. főgondnok tartják főhadi szállásukat! Nem, az nem lehet! Ez abszurdum!

„Kérem, nem volt szokásban, az nem volt szokásban, az nem lehet az ...” „De kérem, jogom van szavazni, az 1868. évi 38. törvények 117 paragrafusában meg van írva, hogy a helyben létező felekezetek jelkészei rendes tagjai a községi iskolaszéknek. Aztán már választottam én már Zabolán s a mi fő: Páván éppen itt a választási elnök ural. Egyébiránt bejelentettem, hogy M.-ra szavazok. Ha elfogadják szavazatomat, jó; de ha nem, — tessék jegyzőkönyvre venni — megfolyamodom a választást.” S azzal, mint a ki a dolgát jól végezte, mosolyogva hagyta oda a választási termet.

Bent pedig szavaztak: ötöt kapott Gy., ötöt pedig M. Egyenlők a szavazatok! Sem ide nem, sem oda nem fűtyöl a madárka, hanem ... majd megválnak!

Ha a felsőbb hatóság elfogadja a kath. pap szavazatát, akkor vívát M. s ha nem, a miniszter fog dönteni. Kíváncsian várjuk a megoldást!

A legnagyobb baj csak az, hogy nincs tanító Szőresén s valószínű, nem is lesz a télen.

-6

Az árvaház bálja.

Kézdi-Vásárhely, febr. 4.

Reggel 5 órakor érkeztem haza ama tikkasztó melegből, mely a tanásház dísz-, de nagyon is szűk termében a roppant sokaság miatt,

f. hó 3-án az „Erzsébet” árvaház javára rendezett táncmulatságban kifejlődött.

A jó gőzfürdő elűzte betegségeimet s nagyon jól éreztem magamat arra, hogy, folytatásul a jó mulatságnak, a bál tudósítást azonnal megírom.

Ilyen az élet. Egyik része még most is mulat a Szőke Pista vig. női társaság mellett és én íróasztalomnál görnyedek.

Nagyon szívesen teszem, mert van miről és kikről írjak; de hányszor van az, hogy téma sincs, még is írni kell, mert a szerkesztő ur reám parancsolt. No de meg is látszik mindenik, hogy milyen anyagból és hogy izzadtuk ki a ezikket. Szerencsém, hogy ott nem volt személyesen a bálban, mert különben most ő írta meg és az én pegazusom leszoritán a térről.

No de szólják már a nőta a bárlól, melynek üdítő mómora kedvet adott az írásra.

Hát biz én, az igazat megvallva, nem hittem, hogy olyan népes, fényes, szép bál lesz; mert hét bált hirdetni és abból ötöt gazdag eredményre meg is tartani egymásután 4 hét alatt egy közönséggel, az bizony nem kiesi dolog.

A szervező képesség a fő, ez pedig nem hiányzik nálunk. Mikor a csinos meghívón láttuk, hogy a százas rendező bizottság élén a köztisztelő és közszeretető álló ifj. Jakab István és sz. Zakariás Vilma úrnő és dr. Szaesvay Gyula ügyvéd ur állanak, követve városunk és vidékünk intelligens fiatalágától, már megmozdult zsebünkben a forint és szívesen áldoztuk a humanitás oltárára.

Bizony nem is bántuk meg, mert a farsangon kedélyesebb mulatságunk nem volt, mint ez. A csinosan dekorált táncteremben két-három sorjával kellett székeket berakni, hogy a bál megkezdéséig a hölgyek helyet foglalhassanak.

A csinosabbnál csinosabb maszk-csopordok hol itt, hol amott élénktették csipős megjegyzéseikkel és soha be nem teljesülő szerencsemondásukkal a társalgást. Az öreg metropolita csinos öltözkéssel és hatalmas alakjával dominálta a helyszínt, de hamar belefáradt áldást-otztó missziójába, mert a hőseget nem bírta ki. A párisi polgárnő is teljesen közölgylem tárgya volt, nemkülönben a fehér és kék dominók, a svájci és alföldi magyar leányok, a havasi gyopár, a spanyol leányok és a mulató barát, a kártyavető cigányok, jósnő és olasz festő is.

Ha számban nem is voltak sokan, de el kell ismernünk, hogy mindenik ügyesen töltötte be szerepét. Ezért három legszebb és legügyesebb maszk jutalomban is részesült.

A város és vidék intelligenciája oly szép számmal volt képviselve, hogy azt ily influenzás világban nem is reméltük.

Nem sorolom fel díszes névsorát az illetőknek, mert arra jegyzék nélkül úgy is képtelen vagyok. Bizonyítékul legyen szabad felhoznom annyit, hogy a rendező bizottság csaknem teljes számban jelen volt, mert a jelvény-csokrok számos hölgy és férfi rendezőt ékesítettek s jövőre egyet sem lehetett eltenni.

Meg is feleltek kitünően feladatuknak, mert a derék tánczrendezőknem kellett a tánczosokat buzdítani, a jó zenére harszékésen állt

mindenik. Hely nem volt több és így a négyesekre csak 80 pár állhatott fel két kolonban.

Mint örömmel értesültem, a tisztá bevétel meghaladja a 240 frtot és így szép összeghez jutatta árvaházunkat, mely vidékünk, városunk és megyénk egyik büszkesége. Azt hiszem, az intézet vezetői majd megemlékeznek azok érdemeiről, kik e sikerült estélyt rendezték, a nyilvánosság terén is, és így én ebbe nem kontárkodok.

Azt azonban engedjék meg nekem, hogy a megjelent fényes társaságnak a legbensőbb elismeréssel adózzam azért, hogy 20 év lefolyása alatt nemhogy esökkent volna ez intézet iránti szeretete és áldozatkészsége, hanem fokozott mértékben emelkedett, s ez nem csak érdeme, hanem dicsősége is áldozatkész közönségünknek.

Vihar.

Ujdonságok.

— **Áthelyezés.** A brassói 24. honvéd gyalogezred parancsnoka Sassy Frigyes ezredes saját kérélmére nyugalmába helyeztetvén, helyébe Tomisics György neveztetett ki az ezred parancsnokává.

— **Tompa Sándor temetése.** Csütörtökön e hó eszején helyezették öröknyugalomra Brassó megye elhunyt alispánjának földi porait. A temetésen oly nagy közönség jelent meg, hogy a közlekedés mintegy félórán át teljesen el volt zárva. A részvét és tisztelőnek ily impozáns alakban történt megnyilatkozása szomorúan emelte a vármegye gyászának mélységét, a menetben képviselve volt az egész megye közönsége. A sirnál Dr. Jekel Frigyes vármegyei főjegyző mondott a tisztikar nevében emelkedett hangulatu beszédet, elbuszultatván a tisztikart a szeretett főnöktől, ki annak egyszersmind legjobb barátja is volt. Szavait a fájdalom megihletődése longta át, mely a közönséget mélyen meghatotta.

— **Elhaltak:** Czofalvi özv. Csia Sámuelné sz. Bitai Rozália 85 éves korában Czofalván f. hó 4-én. Altörjai Csoboth Ferencz 47 éves korában, folyó hó 6-án Altörján. — Béke poraikrai

— **A kézdívásárhelyi jótékony négyesület** egy fényesen sikerült mulatsággal zárta be az idei farsangot. Hushagyókedden egy közvácsorával egybekötött bált rendezett, melyen részt vett a város és vidék elegáns közönségének legnagyobb része. Az estély az erkölcsi siker mellett anyagilag is szépen jövedelmezett. A rendezés Nagy Lázár takarékpénztári pénztárnok urat, mint a rendező bizottság elnökét, és a jól sikerült közvácsora Welnreiter Györgyné urhölgyet dicséri.

— **Alapszabályok jóváhagyása.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter a sepsiszentgyörgyi ipartestület alapszabályait jóváhagyta.

— **A műkedvelők együletének szereplése.** Vasárnap, folyó hó 4-én tartották meg a helyi műkedvelők együletének sok-sok évi buzgó pihenés utáni első fellépése, melynek ezélya lett volna a kallódó gazdátlan vagyont — mint ahogy az elnök nevezte — rendbe hozni. A rend pedig lett volna akként, hogy a belügyminiszter ő exekúziája siralmas memorándum alakjában fölkeressék, tenné reá kezét és venné tulajdon oltalmába, de fölmerült a bökkenő, az alapszabály, mely a vagyon végelosztása tekintetében azt Kézdi-Vásárhelyen maradandónak rendeli. De még más egészséges intézkedései is vannak a kedves alapszabálynak, melyet, úgy látszik, éppen az elnök ismer legkevésbé s ez az,

hogy a gyűlés csak 30 tag jelenlétében határozatképes s így a műkedvelők kulisszák titkai harmad vasárnapon lesznek szellőztetve. Salve Buljovszky emlékei nagyok!

— **Időjárásunk.** Minden esztendőben fordul elő időjárásunkban olyan különlegesség, melynek bizonyítása végett ama bizonyos legöregebb emberek emlékező tehetségéhez kell fordulnunk. Tavaly és az idén csak a Nemere-fuvás tette szükségessé, hogy ezekre az emlékezőkre hivatkozzunk s ime, még most februárban sem tudnak a szegény „legöregebb emberek” tőlünk pihenni; kénytelenek vagyunk emlékeiket még egy-szer meginterwievolni, hogy vajlon azokban van-e még egy ilyen tél feljegyezve, mint az ide. Egész december pompás időkkel telt el, január elején 2 hétig volt Nemere-fuvás és kemény hideg s ettől fogva állandó lágy idő uralkodik, bacillus-tenyésztő lies-poescsal. — Gyertyaszentelő napján, midőn kőztudat szerint a medvék kibujnak barlangjaikból és széjjel néznek a nagy világban, kivételesen nem esordult meg minálunk az eszterhéj s ez természetesen korai kitavaszkodást jelent; de mit ér ez ha csak a háromszéki medvék jöttek ki s más vidékeken pedig a lágy, olvadós időt látva, visszatértek, hogy tovább felgyassák téli álmukat? A medvék között támadt differencia, igen természetesen, nem jelent egyebet, mint azt, hogy vajlon korán vagy későn fogunk-e kitavaszkodni, ez idő szerint tudni nem lehet s medve-kalendárium nélkül is alapos reményünk lehet, hogy a téli jogokból még sok részünk lesz.

— **Farsang vége.** Karneval hercege 5 heti uralkodás után felszedte sátorfáját és elutazott, hagyván maga után édes és keserű emlékeket, boldogsággal telt és fájó szíveket, megihusult reményeket, kifizetetlen számlákat stb. És ezeket a farsang széles és nagyhatalmu fejedelme minden évben megeseleksi, mindig épít és rombol, a szívekben szerelmét ébreszt és pusztít, házasságokat köt és semmisít meg. — A farsang tehát elmúlt s boldog az, kinek csak kellemes emlékeket hagyott hátra. Házasság ugyan egy sem kötötték Kézdi-Vásárhelyt, de a hölgyek mégis azt mondják, hogy jól mulattak. Hogy a papák és férfiek mit mondanak, az csak másodrendű kérdés. A farsangot nem is az ő számukra találták fel.

— **Jegyzői gyűlés** tartott Kézdi-Vásárhelyt hétfőn. Főtárgya a Szabó Albert féle nyomda megvásárlása iránti részvénytársaság megalakítása volt, de részvényesek hiánya miatt eredményre nem vezetett.

— **Hej nem fájult el még a székegy vér!** Martonfalván pénteken négy fiúgyermek született, ami egy 500 lakóval bíró községben nem mindennapi esemény.

Irodalom.

Sepsi-Szentgyörgytől Turinig és vissza.

(Utleírás. Irta: Ifj. Gődrő Ferencz.)

Még élénk emlékezetben van, csaknem országszerte, annak a tíz tagból állt kis székegy küldöttségnek, — mely Sepsi-Szentgyörgy város diszpolgári oklevelét Kossuth Lajosnak mult évi márczius hó 23-án Turinban átnyújtotta volt, — méltó feltűnést keltett sikeres eljárása és az a ritka szíves fogadtatás, melylyel ezt a küldöttséget a nagy hazafi és nemeslelkű nővére: özv. Rutkayné szül. Kossuth Lujza kitüntette vala.

A „Sepsi-Szentgyörgytől Turinig és vissza” című jelen utleírás, — mely a küldöttség volt vezetőjének tollából ered — részletesen, kimerítően és valószínűleg megfelelő hűséggel tárgyalja úgy a nagy hazafi

vendégszerető házában töltött nagy nap eseményeit, többnyire szó szerint közölve a nevezetes nyilatkozatokat, melyeket Kossuth és nővere tettek a küldöttség előtt, valamint a szinte két hétre terjedt egész utazás összes élményeit is, a látottakat és tapasztaltakat, érdekes, vonzó közvetlenséggel és az illető helyeken vidám humorral adja elő.

A minden politikai színezettől és a szakszerű utleírások fárasztóan száraz modorától teljesen mentes kis utleírás nemcsak azok előtt lesz érdekes, kik éppen abban uti emlékeiket találják mintegy megőrizve, hanem bárki más előtt is, aki Kosuth Lajos történelmi nagy alakja iránt érdeklődik, vagy egy élénk megfigyeléssel megírt kisebb utazás változatos élményeit olvasni szereti.

A mű tartalmának áttekintése végett ide tesszük a fejezetek czimeit:

„I. Fiumeig.“ (Látogatás Helyi Ignácznál. A Dunántúl stb. A Karsztek között.) „II. A magyar tengerparton.“ (Kikötők. Árucsernokok. Magyar iskola. Színház stb. Tersatto vára. Madonna del Mare stb.) „III. Fiument Velenczéig.“ (Volosca. Abbazia madártalálóból. Isztrián keresztil stb. Hajóárszállás. Éjjel a tengeren. Megérkezés Velenczébe stb.) „IV. Velenczétől Turinig.“ (Lombardián. Piemont át. Megérkezés Turinba. Kossuth titkára stb.) „V. Kossuthnál.“ (A küldöttség elfogadása. Kossuth válasza az üdvözlő beszédre. Kossuth különböző nyilatkozatai. Ruttkainé szalonjában. Az ebéd. Felköszöntés stb. Kossuth beszélgetései Széchenyiről. Deákrol. hazafias zsidókról stb. Séta a városban. Theázis Kossuthnál. Társalgás. Kossuth könyvtára. dolgozó szobája stb. Bucsú.) „VI. Még egy nap Turinban. (A Kathedral. A királyi palotában. Egy társunk olvasz. Az óriási távcső. Khimiaiaknak néznek. Kirándulás a Supergára. Királyi sirboltok. A Mont-Cenis. M. Blanc. M. Rosa stb. Az „armeria“ A „Campo santo.“ Halottgétés stb. Ruttkayné még egyszer fölkerestet. A Kussuth arezképei. Bucsú a Kossuth titkártól.) „VII. Két nap

Milano-ban." (A magyar kapus. A Leonardo da Vinci „utolsó vacsorája." A Dóm. A Dóm tetőjén stb. A „nyuzott szent." Galleria Viti Emanuele. Leonardo szobra előtt stb. magyar menyecské. Scala-színház. Verdi „Falstaffja." Horkoló utítás. Kirándulás a Pavia melletti Certosába. Karthauzi kolostor stb. Az Arenában. Galamblovészlet. A temető síremlékei stb.) „VIII. A Garda-tónál." (Beszélgetés egy olasz kereskedővel. Desenzano. Egy olasz falu. Sermione. A Catullus „csárdája." Olajerdő. A Garda-tó. Catullus házának romjai stb. stb.) „IX. Velencében." (Velencei este. A Márk templom. Dogepalota. Képtár. A Szt. Márk tornyában. Frari. Selyemhímző gyár. Kristály-gyár stb. stb.) „X. Hazafelé." (A tengeren. Olasz énekesek. Magyarok. Triest. Miramare paradicsom stb.)

A tizenkét-tizennégyszáznyolcvanötöt (mintegy 190—200 oldalra) terjedő vaskos kötetet képező utleírás, díszes, izlós kiállításban, finom papíron, könnyen olvasható tiszta betűkkel nyomtatva, f. évi március hó első napjaiban fog megjelenni és a t. előfizetőknek pontosan megküldeni. Előfizetési ára: fűzve 1 frt, bolti ára: 1 frt 20 kr.

Lesz külön emlékkiadás is, mely a legfinomabb velinpapíron csak annyi példányban fog nyomtatni, ahány előfizetője lesz. Az emlékkiadás előfizetési ára fűzve 1 frt 30 kr, bolti ára 1 frt 50⁰ kr.

Gyűjtők tíz előfizető után egy ingyen tiszteletpéldányt kapnak.

Kérotnek a t. előfizetők és szíves gyűjtők, hogy a könyv előfizetési árát és a gyűjtőleveket legkésőbb folyó évi február hó 20-ig szíveskedjenek „Ifj. Gödri Ferencz urnak S.-Szent-györgyön” czimre küldeni.

Hivatalos rész.

(Aháromszékvármegyei hivatalos értesítőből.)

Tagosítás. Kézdi-Vásárhely város tanácsa közhirre teszi, hogy a szentkatolnai határ tagosítása ügyében folyó évi február 28-án lesz a hely-

beli törvényszéknél a tárgyalás, melyre az érdekelt kézdivásárhelyi birtokosok is meghívtnak.

Utunka-összeírás. Az 1890. évi I. t.-cz. alapján alkotott szabályrendelet értelmében a f. évre összeírt községi utunka-összeírás a városi gazdasági tanácsos irodájában 15 napra ki van téve. Ezen idő alatt az összeírást bárki megtekintheti s folyamodással élhet.

Cselédek bejelentése. Minden cseléd tartó gazda köteles cselédét folyó hó 15-ig a rendőrkapitányi hivatalban bejelenteni. Cselédkönyv ugyanakkor felmutatandó.

Talált pénz. A kézdivásárhelyi rendőrkapitányságnál talált pénz van letéve. Igazolt tulajdonos átveheti.

Kiadó lakás.

Kovács Ferencz
gyógyszerésznél **két**
lakás több évre ha-
szonbérbe kiadó.

Sz. 4490 ki. 1893.

Hirdetmény.

Altartott város tanácsa közhírré teszi, hogy az 1890. évi I. t.-ez. alapján alkotott szabályrendelet értelmében a községi közutakra vonatkozó közmunka-összeírás **e hó 15-ig** a gazdasági tanácsi irodán közszemlére ki van téve, azt hivatalos órák alatt minden érdekelt fél megtekintheti, s arra vonatkozó észrevételét **e hó 20-ig** beadhatja.

Kézdi-Vásárhelytt, 1894. febr. 5.

Varga József,
h. polgármester.

Sz. 1580. tkvi
1893.

Árverési hird. kivonat.

A kovásznai kir. járásbíró-ság mint
tkvi hatóság közhírré teszi, hogy
Tompai László és társai végrehajta-
tóknek imecsfalvi Szőrcsei Albertné
Csoma József végrehajtást szenvedett
elleni 24 ért 50 kr tőke követelés
s járuléka iránti végrehajtási ügye-
ben a kovásznai kir. járásbíró-ság
területén levő Imecsfalvi községben
fekvő, az imecsfalvi 74. sz. tjkben
1. r. sz. 204¹/₂ 204²/₂ hr. sz. felvett
ingatlanra 275 frt, 2. r. sz. 314. hr.
sz. a. 36 frt, 3. r. sz. 348. hr. sz. a.
173 frt, 5. r. sz. 366¹/₂ 571 hr. sz. 88
frt, 6. r. sz. 693. hr. sz. 35 frt, 7. r.
sz. 854 hr. sz. 16 frt, 8. r. sz. 1062
r. sz. 31 frt, 9. r. sz. 1127, 1128,
1129 hr. sz. 62 frt, 10. r. sz. 1215
hr. sz. 236 frt, 12 r. sz. 1255 hr. sz.
146 frt, 13. r. sz. 1810 hr. sz. 16 frt,
15. r. sz. 2119. hr. sz. 35 frt, 16. r.
sz. 2047 hr. sz. 31 frt, 17. r. sz. 2061
hr. sz. 14 frt, 18. r. sz. 2070 hr. sz.
55 frt, 19. r. sz. 2143 hr. sz. 458 frt,
20. r. sz. 356²/₂ hr. sz. ingatlanra 134
frt, összesen tehát 1841 frtban ezen-
nel megállapított kiáltási árban az
árverést elrendelte és hogy a fennebb
megjelölt ingatlanok az 1894. évi
február hó 20-ik napján délelőtti
9 órakor Imecsfalvi község házánál
megtartandó nyilvános árverésen a
kiáltási áron alól is eladtni fognak.

Arvereznai szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött közlekedni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bírósnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

A kir. járásbíróság mint telek-
könyvi hatóság

Kovácszna, 1893. évi június hó 6-ik
napján.

Dobay János,

M. kir. államvasutak.

MENETREND.

Keleti vonal.

Érvényes 1893. május 1-től.

PREDEÁL—NAGYVÁRAD.

Érvényes 1893. május 1-től.

Á l l o m á s o k	Vegyes vonat	Személy- vonat	Gyors- vonat	Á l l o m á s o k	Vegyes vonat	Személy- vnnat	Gyors- vonat
Brassó (vendéglő)	{ érk. ind.	regg. 4.02	este 7.42	d. u. 2.45	Medgyes	ind.	regg. 10.09 éjjel 12.47
Botfalv	"	4.48	8.07		Kis-Kapus (vend., elág. Szab. felé) { érk. ind.	10.31 10.47	1.03 1.18
Földvár	"	5.07	8.23		Tövis (vend., elágazás Arad felé) { érk. ind.	d. u. 12.28 1.08	2.49 3.47 este 8.27
Magyaros	"	5.26	8.43		Nagy-Enyed	ind.	1.35 4.07
Apáca	"	5.42	8.57		Kocsárd (vend., elágazás Maros- Vásárhely felé)	{ érk. ind.	2.21 2.31 4.40 4.52
Kőpecz	"	6.02	9.16		Gyéres (elágazás Torda felé)	{ érk. ind.	3.08 3.18 5.20 5.25
Agostonfalva	"	6.09	9.22		Kolozsvár (vendéglő)	{ érk. ind.	5.14 6.08 regg. 6.52 11.01
Alsó-Rákos	"	6.26	9.38		Nagy-Várad (vendéglő)	{ érk. ind.	10.44 11.04 d. u. 12.09 2.18
Homoród	"	6.55	10.02		Budapest	ind.	regg. 6.35 este 8.40 regg. 7.25
Kacsa	"	7.12	10.15				
Bene	"	7.32	10.36				
Erked	"	7.52	10.51				
Héjasfalva (elág. Udvarhely felé)	"	8.23	11.16				
Szegesvár (vendéglő)	{ érk. ind.	8.46 8.53	11.27 11.32				

Brassóból Bukarest felé a személyvonat indul d. u. 12 óra 20 perczkor; a gyorsvonat délután 2 óra 19 és reggel 5 óra 15 perczkor.

Brassóból Bukarest felé a személyvonat indul d. u. 12 óra 20 perczkor; a gyorsvonat délután 2 óra 19 és reggel 5 óra 15 perczkor.

Brassó—kézdivásárhelyi vasut.

Kézdi-Vásárhely				Brassó			
indul reggel	5.00	dél előtt 9.38	délután 2.33	ind. reggel	5.46	reggel 8.50	délután 3.10
Imecsfalva	5.15	9.55	2.50	Szász-Hermány	6.01	9.09	3.29
Páva-Zabola	5.26	10.12	3.07	Prázmár	6.19	9.31	3.53
Kovácszna	5.46	10.34	3.39	Kökös	6.30	9.44	4.06
Barátos	6.93	10.59	4.04	Uzon	6.41	9.57	4.25
Nagy-Borosnyó	6.15	11.17	4.19	Kilyén	6.53	10.12	4.38
Eresztevény	6.32	11.35	4.37	Sepsi-Szentgyörgy	7.11	10.32	5.03
Sepsi-Szentgyörgy	7.02	d. u. 12.10	5.17	Eresztevény	7.33	11.59	5.31
Kilyén	7.10	12.20	5.27	Nagy-Borosnyó	7.50	11.17	5.53
Uzon	7.23	12.36	5.43	Barátos	8.11	11.41	6.22
Kökös	7.33	12.42	5.56	Kovácszna	8.31	12.08	6.40
Prázmár	7.48	1.11	6.18	Páva-Zabola	8.42	12.21	6.53
Szász-Hermány	8.01	1.33	6.38	Imecsfalva	8.54	12.36	7.08
Brassó	érk. 8.18	1.47	6.56	Kézdi-Vásárhely	érk. 9.08	12.54	este 7.26

Kézdi-Vásárhely, ifj. Janesó Mózes könyvnyomdája